ANUL VI. — No. 1670 EDITIA A DOUA DUMINICA 17 OCTOMBRE 1893.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 și 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucureşti la casa Administrației
Din Județe şi Streinătate prin mandate postale
Un an în țară 30 leĭ; în streinătate 50
Şase lunĭ » 15 » » » 25
Treĭ lunĭ » 8 » » » 13

Un numĕr în streinătate 15 banĭ

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Sa te feresti Române de cuiu strein în casa
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din Bucureşti și județe se primesc:
Numai la Administrație
din Streinătate, direct la administrație și la toate oficiele de publicitate
Anunciurĭ la pag. IV.............. 0,30 b. linia
» » III.............. 2,— leĭ »
» » II.............. 3,— » »
Inserțiunele și reclamele 3 leĭ rândul.
La Paris, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No 117, Boulev. St.-Michel

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
PASAGIUL BANCEI NAȚIONALE, (Casele Carageorgevici)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
PASAGIUL BANCEI NAȚIONALE, (Casele Carageorgevici)

JOS ESCROCUL!
O amnistie dreaptă
BULETIN EXTERIOR
D. Duca si noul proicet de reorganizare
TAINELE NOPȚEI

Bucureşti, 16 Octombre 1893

JOS ESCROCUL!

In sfîrşit, după informațiile care pîn'acum sînt sigure, sĕptĕmîna viitoare se va da o satisfacție supremă opiniuneĭ publice alarmate: ministrul escroc Take Ionescu va fi svîrlit de pe banca ministerială.

Această cădere ruşinoasă, unică în analele politiceĭ acesteĭ țărĭ, este bine-meritată. Băiatul acesta, care-şĭ închipuia că odată ajuns ministru se poate deda la prigonirĭ infame în potriva acelora ce nu ştiŭ să se tîrască în mod reptilian, — îşĭ capătă în sfîrşit pedeapsa ce merită.

Va fi un învĕțămînt pentru toțĭ Domnişoriĭ carĭ ar vroi să imiteze şcoala păcătoasă a secătureĭ ridicule ce se numeşte Take Ionescu.

Şĭ-a început cariera pledînd la tribunal în potriva tatăluĭ luĭ, aruncîndu-ĭ în față o durere intimă, un suprem ultraj. Şi cu acelaşĭ curaj cu care maĭ tîrziŭ prefăcutul Iago pleda în contra otrăvitoareĭ din Giurgiu, a pledat rînd pe rînd pentru toate partidele care ĭ-aŭ arătat un folos saŭ speranța unuĭ folos.

S'a linguşit, s'a milogit, a făcut tot soiul de jerfe, unele maĭ imorale de cît altele, numaĭ pentru ca să parvie a-şĭ asigura o situație la care de sigur Ghiță Ioan nu aspirase vre-o dată.

Şi iată-l ajuns ministru, prin cele maĭ scabroase protecțiĭ, prin tăcerĭ ruşinoase şi prin umilite consimțiminte.

Odată ajuns în capul învĕțămîntuluĭ, tînărul care-şĭ scontase viitorul cu o îndrăsneală de moştenitor criminal şi stricat, a transformat înalta demnitate ce i s'a încredințat într'o tarabă necinstită. Departamentul învĕțămîntuluĭ fu schimbat într'o speluncă de tâlharĭ, în care samsariĭ D-luĭ ministru atrăgeaŭ cliențiĭ. Agenția funcționa în toată regula, ştiută de toțĭ, de toțĭ ocrotită.

Alăturĭ de specula asta, se creia o alta tot atît de rodnică. Numirile în învĕțămînt eraŭ un adevĕrat scandal. Puteaĭ să fi făcut studiĭ eminente, să fi avut talent orĭ-cît de mult, era de ajuns însă să nu fiĭ un tîritor ordinar de specia luĭ Take Ionescu, să nu profesezĭ ideile luĭ în materie de morală, pentru ca să fiĭ sigur de urgia acestuĭ desmățat, acestuĭ escroc cinic. In schimb toțĭ cițĭ voiaŭ să deburseze samsarilor arvune sunătoare, eraŭ stăpînĭ pe locurĭ, orĭ-cît de puține merite ar fi avut.

Grație acestuĭ sistem ministerial, grație acesteĭ sfruntate neruşinărĭ, am avut prilejul dureros de a vedea numindu-se profesor la Focşanĭ un om ale căruia singure titlurĭ sînt cele două falimente pe care le-a dat ca negustor în Bucureştĭ şi al cărora sindic a fost *fratele ministruluĭ*.

Dar atîta nu ajungea. Speriatuluĭ de popuşoiŭ îĭ trebuiesc banĭ mulțĭ pentru ca să uimească pe ciocoiĭ în mijlocul cărora trăieşte. Interimatul de justiție i-a acordat un prilej bun: o grațiere regală, şi patru miĭ de leĭ.

Eĭ bine, de astă dată i-s'a înfundat. Presa independentă a dat alarma, ea a făcut atîta zgomot, în cît însuşĭ Regele, marele tolerant, a trebuit să pună capăt infamieĭ... Şi sĕptĕmîna viitoare escrocul se va duce să-şĭ exercite aiurea nobila-ĭ meserie.

Noĭ nu credem că aceasta este o *deplină* satisfacție ce se dă opiniuneĭ publice. Dacă Take Ionescu ar fi un simplu Andronic, fără decret regal, el ar fi înfundat puşcăria în baza unuĭ simplu mandat judecătoresc. Dar de un ministru nu se poate cineva atinge uşor, pentru că... nu se ştie ce rezervează fie-căruia ziua de mîine.

Să ne mulțămim, decĭ, cu izgonirea escrocululuĭ de pe banca ministerială. Să ne mulțămim cu această slabă reparațiune; pînă la judecata definitivă a tuturor şarlatanilor şi prevaricatorilor sprijinițĭ de decrete regale.

Take Ionescu-Schwalb, Take Ionescu-Andronic,—acesta este numele ce se va da de azĭ înainte tînăruluĭ compromis.

Şi cînd te gîndeştĭ că acest om a condus până azĭ învățămîntul şi morala oficială!

Ce regim onest! Ce frumoasă societate!

O. P.

Fotografiĭ cazone

VIII

DON GENERAL FĂLCOIANU

Don general Fălcoyanu Stefan e unul din cele maĭ vechĭ leaturĭ. S'a născut ca țivil la 1835, iar ca *melitar* la 1854, — adică a început să cunoască serviciul interior la vîrsta de 19 anĭ.

Sub-scrisul, ex-răcan, nu are să spue de cît bine de acest ofițer. Eram *melitar* şi eŭ. Şi mi-aduc aminte că pe cînd bățul de cort, *chemarea draculuĭ dă la lambă*, ghionturile şi dupaciĭ funcționaŭ în toată splendoarea lor, don general Fălcoianu era singurul care se împotrivea acestor principiĭ care formează *baza deciuplinii*.

Dar nu putea rămîne nepedepsit. Pentru că a avut curajul să oprească sistemul trîntelilor cazone, un complot de ofițerĭ superiorĭ, şefĭ de corpurĭ, l'a trîntit de la Minister.

E brevetat de Stat-Major şi, de sigur, unul din militariĭ ceĭ maĭ culțĭ. Are un singur defect: e ofițer.

A fost Director la Căile Ferate şi le-a făcut să umble în pas gimnastic, purtîndu-se bine şi cu *infiriorii*.

E liberal-național neîregimentat. Are unele ideĭ înaintate şi sperăm că şi-le va păstra.

In sfîrşit, ce maĭ vorbă?... A fost capabil să mĕ facă şi pe mine să vorbesc bine de un *supirior*. Am să-mĭ răzbun mîine, fotografiind pe don colonel Gorjan.

Un răcan.

PRUNCUL ROMANIEI(?!)

Reproducem aprecierile ziaruluĭ parizian *La Liberté* din 20 Octombre, asupra naştereĭ prunculuĭ Romînieĭ (?!) şi asupra *steeple-chase-uluĭ* de linguşirĭ la care s'aŭ dedat toate ziarele guvernamentale:

Am fi voit să alegem printre jurnalele romîneştĭ, pe unul ca tip, pentru a arăta curtizaneria de neofit cu care confrațiĭ noştri din Bucureştĭ aŭ anunțat naşterea viitoruluĭ moştenitor al Coroaneĭ. Dar, ele s'aŭ dedat la o aşa întrecere de linguşire dinastică, în cît ne e peste putință să acordăm, vre-unuia din ele, premiul întîiŭ.

Apreciațiile lor sunt numaĭ o parafrazare hiperbolică a proclamațieĭ pe care *Carol I, prin grația luĭ D-zeŭ (?) şi a Voințeĭ naționale, Rege al Romînieĭ*, a adresat-o *tuturor celor de față şi viitorĭ*, şi care se sfîrşeşte cu următoarea urare pe care n'o putem primi de cît într'un mod sceptic în epoca în care trăim, epocă cînd transformismul e la ordinea zileĭ:

Nu mĕ îndoesc că bucuria familieĭ mele va fi şi bucuria întregeĭ națiunĭ. Incredințez cu mîndrie pe prințul noŭ născut iubireĭ şi devotamentuluĭ scumpuluĭ meŭ popor.

Aceste urărĭ ne amintesc pronosticurile pe carĭ nonțiul Papeĭ, Mgr de Machy le făcea în 1820 la Tuileriĭ, în numele corpuluĭ diplomatic, cu ocazia naştereĭ duceluĭ de Bordeaux:

Acest copil de durerĭ, de marĭ amintirĭ şi de regrete — spunea venerabilul prelat cu un ton profetic — *este în acelaşĭ timp şi copilul Europeĭ; el este vestitorul şi garanția păceĭ şi a linişteĭ care trebue să urmeze după atîtea agitațiĭ.*

Istoria s'a însărcinat să dezmintă aceste prezicerĭ de bun augur.

O amnistie dreaptă

S'a anunțat că toțĭ condamnațiĭ politicĭ, precum şi aceia a cărora procese sînt încă pendinte, vor fi amnestiațĭ.

Nu ne îndoim un moment că valorosul nostru scriitor şi filolog, Ioan Nădejde, va fi şi el pus pe lista amnistiaților.

Căcĭ nu maĭ rămîne nicĭ o îndoială asupra caracteruluĭ condamnăreĭ sale în 1879; a fost o condamnare, ba chiar o răzbunare politică.

Actul de amnistie i se aplică prin urmare perfect şi D-luĭ.

Sperăm dar că în curînd liceul din Iaşi va recăpăta pe unul din ceĭ maĭ bunĭ şi maĭ activĭ profesorĭ din țară.

Instrucția publică va folosi prin această dreaptă, de şi tîrzie reparație a celeĭ maĭ strigătoare injustițiĭ.

Cerber.

SATIRA ZILEI

M'am dus!

De mîine-mĭ daŭ demisia de la *Adevĕrul*. Şi mi-o daŭ pentru că nu maĭ pot suferi să fiŭ gazetar de scandal. Inainte de a scrie aceste rîndurĭ. în care se răsfrînge o durere tăcută, mi-am asigurat o slujbă la una din gazetele guvernamentale. Am şi trimis pe Niță, celebrul nostru timbro-colator, să-mĭ cumpere o sgardă,— căcĭ, cum ar zice Mealy:

Le plus beau gouvernement du monde
Ne peut donner que ce qu'il a!

Motivul demisiuneĭ mele vi l-am spus; acum să mă esplic:

Inchipuiți-vă că *Adevĕrul* s'a apucat să vorbească de o scrisoare a încîntătoruluĭ ministru Ionescu-Schwalb. Eĭ bine, s'a dovedit acum cu prisosință că acea scrisoare e falsificată. Chiar *Timpul* spune aceasta.

In adevĕr, scrisoarea nu-ĭ a D-luĭ Take Ionescu ci a D-luĭ A. V. Beldimanŭ, care — în complicitate cu Regele — s'a încercat la 1888 să proclame Republica. Lucrurile aŭ fost aranjate, ințelegerea făcută şi regele primise propunerea, cu condiție ca El să fie numit în viitoarea Republică Împĕrat şi să i-se sporească lista țivilă şi militară.

Adevĕrul însă a escamotat lucrurile şi a afirmat că iscălitura este a D-luĭ Take Ionescu.

Eŭ nu vreaŭ să insist maĭ mult. Dar, chiar dacă D. Tache Schwalb ar fi comis escrocheria,—cine-ĭ adevĕratul escamotator? Aicĭ citez textual după *Timpul*.

«*Colectiviştiĭ aŭ recurs la o infamie şi UN FALŞ.*»

Apoĭ maĭ pot eŭ sta la o gazetă de opoziție? De grabă zgarda, că mĕ duc la guvern!

Rigolo.

TELEGRAME

ST. PETERSBURG, 14 Octombre. — Banca imperiuluĭ a urcat scontul eĭ cu o jumĕtate la sută. Scontul lombarzilor nu s'a schimbat.

MARSILIA, 14 Octombre.—După banchetul de la prefectură, unde D. Peytral şi amiralul Avellan aŭ schimbat toaste, a avut loc o recepțiune.

Amiralul, rĕspunzînd generaluluĭ Exea, decanul generalilor francezĭ, a zis: «Sînt sigur că Franța şi Rusia vor şti să menție pacea».

O reprezentație de gală a avut loc în urmă la marele teatru, după care apoĭ, amiralul a plecat la miezul nopțiĭ la Tulon în mijlocul ovațiunilor entusiaste ale uneĭ marĭ mulțimĭ îngrămădite pe tot parcursul, cu toate că ploua.

LA SPEZZIA, 14 Octombre. — Ducele de Genua a oferit un prînz amiraluluĭ Seymour pe bordul vasuluĭ «Lepanto» precum şi ofițerilor escadreĭ engleze, carĭ s'aŭ dus apoĭ de aŭ luat ceaiul la amiralul Labrano. Recepțiunea a fost foarte strălucită. Oraşul era iluminat în mod feeric.

MADRID, 14 Octombre. — Generalul Macias pleacă azĭ pentru a lua comandamentul Mellileĭ.

Politica adevĕrată

II

Presa este mijlocul prin care oameniĭ politicĭ se pun în contact zilnic cu publicul pentru a lumina saŭ a-l înşela, pentru a-şĭ atrage simpatiile sale saŭ pentru a face antipaticĭ pe adversarĭ.

Este o axiomă banală, că presa e icoana fidelă a societățeĭ în mijlocul căreia trăieşte: poate nu e nicăerĭ maĭ la locul eĭ această axiomă de cît în țara noastră.

Reprezentînd nu ideile, nu aspirațiile nobile şi generoase, ci pornirile personale, ambițiunea şi setea de a parveni şi de a se îmbuiba, presa aşa zişilor oamenĭ politicĭ de la noĭ are toate defectele şi toată lipsa de scrupul a patronilor sĕĭ.

In genere presa claselor stăpînitoare din toate țĕrile nu poate fi luată ca un model de virtute şi de onestitate profesională. Tot-d'a-una scriitoriĭ, carĭ îşĭ pun talentul în serviciul cauzeĭ apăsătorilor, caută să înşele pe lesne credincioşĭ şi să-ĭ atragă în sfera de activitate a patronilor lor; dar această acțiune se face cu talent,— şi apoĭ, în țĕrile civilizate, fie-care ziar de partid îşĭ are cititoriĭ seĭ, adepțiĭ sĕĭ, recrutațĭ din clasa socială, ale căreĭ interese le apăra ziarul.

Cînd vreĭ să cunoştĭ opiniile politice ale unuĭ cititor german saŭ francez, austriac saŭ englez, intereseză-te să afli din ce clasă socială face parte şi vezĭ ce ziar citeşte de preferință.

Dacă nu e om politic militant, cititorul se va hrăni cu un singur ziar al partiduluĭ sĕŭ.

La noĭ lucrurile staŭ în privința asta, foarte rĕu.

Maĭ întîiŭ, partide politice în adevĕratul înțeles al cuvîntuluĭ, nicĭ n'aŭ existat până acuma.

Două tabere: ministerialĭ şi candidațĭ de minister, slujbaşĭ şi aspiranțĭ la slujbe, formează aşa zisele noastre partide de guvernămînt. Ideile acestor două tabere variază după cum sunt saŭ nu stăpînĭ pe budget,—dacă poate fi vorba de ideĭ în ast-fel de împrejurărĭ.

Presa acestor două trbere e icoana fidelă a inspiratorilor sĕĭ. Sunt ziare, care rămîn vecinic guvernamentale; sînt altele care schimbă tonul în toate chestiunile, cînd susținătoriĭ lor schimbă portofoliile pe parapon şi sînt iarăşĭ altele, originale în felul lor, înzestrate cu un miros fin, care susțin un guvern până simt că e pe ducă şi trec la adversar îndată ce vĕd în care parte e succesul. Exemple avem chiar azĭ şi nu e nevoie de citat nume.

Şi cum susțin aceste ziare pe patroniĭ lor şi cum combat pe adversarĭ?

Personalitățile, atacurile subiective, născocirile nesănătoase, nicĭ odată scuzabile prin bogăția fantazieĭ, calomniile şi tot ce poate face rĕŭ personal unuĭ om sînt armele lor de luptă.

Zice un ziar că cutare adversar e hoț, imediat rĕspunde ziarul aceluia că acuzatorul e un hoț şi jumĕtate.

Cînd ieĭ un ziar strein — conservator chiar—şi-l comparĭ cu un ziar romînesc, rămîĭ uimit şi ruşinat de colosala deosebire ce eştĭ silit a constata în paguba ziaruluĭ romînesc.

Ziarele partidelor (?) noastre de guvernămînt sînt tendențioase de la un capăt la cel alt; nimic obiectiv nu găseştĭ în ele. Până la cea maĭ inofensivă notiță, totul e menit a înşela, a face rĕŭ, a discredita.

Interesul, nevoile morale ale cititoruluĭ nu preocupă nicĭ cît e negru sub unghie pe gazetariĭ noştri *politicĭ*.

De aceia şi cititoriĭ noştri nu seamănă cu ceĭ din streinătate; saŭ viceversa, fiind-că cititoriĭ sunt aşa cum sunt, ziarele pot fi ceea ce n'ar trebui să fie.

Afară de un numĕr de oamenĭ conştiențĭ, afară de democrațiĭ convinşĭ, cititoriĭ de ziare de la noĭ formează un conglomerat de funcționarĭ şi de negustorĭ, de proprietarĭ, arendaşĭ şi industriaşĭ, de avocațĭ, medicĭ, inginerĭ şi profesorĭ, carĭ citesc toate ziarele saŭ cel puțin maĭ multe ziare, fără preferință, fără simpatie, ci numaĭ pentru a avea o distracție saŭ a afla cînd cade guvernul şi cine-ĭ ia locul; ce pungăşie nouă a comis cutare prefect şi cîte crime oribile s'aŭ întîmplat.

De ideĭ precise, de interese de clasă puținĭ cititorĭ sunt însuflețițĭ. Eĭ ştiŭ că politica cea maĭ folositoare e cea guvernamentală şi sunt opozanțĭ numaĭ cînd nu pot obține nimic de la guvern. Insă, opozanțĭ saŭ guvernamentalĭ, eĭ citesc maĭ toate ziarele şi petrec de minune la priveliştea invectivelor personale ce le oferă presa politică, presa celor două tabere.

Această stare de lucrurĭ se datoreşte faptuluĭ, că cea maĭ mare parte a națiuneĭ romîne, cea maĭ numeroasă şi maĭ plină de nevoĭ nu e încă în stare să ia parte la viața publică.

De aproape o jumĕtate de veac toțĭ conducătoriĭ — printr'o înțelegere tăcută — fac tot posibilul pentru a împiedeca luminarea celor patru milioane de cetățenĭ, carĭ duc tot greul Statuluĭ.

Dacă ştiința de carte ar fi pătruns până în coliba țăranuluĭ, priveliştea de azĭ n'ar fi existat de mult.

Cînd poporul muncitor, pe spinarea căruia trăiesc şi politicianiĭ şi presa şi albăstrimea, ar şti citi, şi ar avea drept de vot, lucrurile s'ar schimba ca prin farmec.

S'ar da pe față nevoĭ acoperite azĭ sub vĕlul ignoranțeĭ, s'ar desfăşura sentimente şi pornirĭ marĭ, comune la patru milioane de oamenĭ în suferință şi mica minoritate, care huzureşte azĭ nepăsătoare, între buget şi puşcărie, ar fi înghițită, copleşită, nu-ĭ s'ar maĭ da de urmă.

De aceea, constatînd rĕul, cercetîndu-ĭ cauzele, arătînd leacul, nu acuzăm pe nimenĭ personal şi nu avem iluzia uneĭ îndreptărĭ, făcute de unul saŭ de o sută.

Ceĭ carĭ ştiŭ ce e rĕŭ, ceĭ carĭ simt ce e nedrept, ceĭ carĭ sînt încălzițĭ de dorul îndreptăreĭ, al lecuireĭ definitive, ştiŭ ce aŭ de făcut.

Starea de lucrurĭ de azĭ, nepăsarea, corupțiunea şi spoiala vor dăinui încă, dar nu mult.

Intr'o bună dimineață va veni o inundație care va mătura totul şi JourdainiĬ de azĭ se vor convinge că n'aŭ făcut politică adevĕrată, ci proză, negoț necinstit întemeiat pe înşelarea aproapeluĭ, pe doborîrea concurentuluĭ.

Politica adevĕrată nu există încă în Romînia, dar va exista.

St. M.

BULETIN EXTERIOR

Alegerile din Saxonia

Rezultatul alegerilor care aŭ avut loc zilele acestea în Saxonia, pentru Dieta locală, vin să confirme încă odată mersul constant al social-democraților către triumful final.

Socialiştiĭ aŭ obținut 14.000 de voturĭ şi aŭ cîştigat 13 locurĭ. Nicĭ una din cele-l'alte partide din opoziție, care aŭ luptat în aceste alegerĭ, n'aŭ obținut un numĕr aşa de mare de voturĭ şi de scaune. Liberaliĭ naționalĭ n'aŭ cules de cît 5,000 de voturĭ.

Lupta cea maĭ înverşunată a avut loc însă în circomscripțiile rurale, unde toate partidele: conservatorĭ, liberalĭ şi progresiştĭ s'aŭ unit la o l'altă contra social-democraților, şi totuşĭ aceştia n'aŭ fost învinşĭ de cît cu o foarte mică majoritate.

Să se noteze că aceste alegerĭ nu se fac prin sufragiul universal, ci prin sufragiul cu cens; aşa că numĕrul alegătorilor chemațĭ să numească pe membriĭ dietelor provinciale, e foarte restrîns. Numaĭ marea şi mica burghezie votează, poporul e înlăturat cu desăvîrşire.

Şi totuşĭ social-democrațiĭ aŭ reuşit să capete 14.000 de voturĭ! 14.000 de micĭ burghezĭ şi de țăranĭ micĭ proprietarĭ, numaĭ din Saxonia, s'aŭ pronunțat pentru ideile nouă! Pătura la care nădăjduiaŭ vechile partide că vor gasi sprijinul necesar pentru a lupta contra socialiştilor, le scapă din mînă.

Burghezia, redusă la propriele eĭ forțe, adică limitată numaĭ la nobiliĭ marĭ propietarĭ şi la mariĭ fabricanțĭ, nu va maĭ putea lupta multă vreme.

Dacă lucrurile vor merge mereŭ astfel, şi vor merge de sigur, viitoarele alegerĭ pentru Reichstag vor constitui un triumf aşa de mare pentru social-democrațĭ, în cît burghezia va trebui saŭ să primească ideia cădereĭ eĭ şi să se resemneze, saŭ să încerce o luptă desperată, o luptă supremă pentru existența eĭ şi a privilegiilor de care se bucură.

Social-democrațiĭ însă, folosindu-se de toate învĕțămintele istorieĭ, par a fi hotărîțĭ să nu dea în cursa uneĭ lupte violente, cursă pe care de multă vreme le-o întinde burghezia.

Socialiştiĭ sunt hotărîțĭ ferm să ducă lupta cu totul în alt mod. Eĭ vor, prin triumfurĭ mereŭ repetate şi mereŭ crescînde în luptele electorale, să enerveze şi să descurajeze pe burghezie. Să-ĭ lase

spaţiul de timp ce despart perioadele electorale, să spere şi să creadă într'o schimbare a opinieĭ publice în favoarea eĭ şi la fie-care speranţă nuoă socialiştiĭ să le opună cîte un noŭ triumf.

E incontestabil că această tactică, vărînd treptat, treptat frica în sufletul burgheziei, o va face să-şĭ peardă capul şi cumpătul, şi desarmată în faţa buletinilor de vot, în faţa duşmanuluĭ anonim, calm dar formidabil, ea va comite într'o zi apropiată vre-o greşală supremă care o va răsturna fără de veste şi fără mult zgomot.

Rezultatul alegerilor din Saxonia a înfricoşat şi pe burghezia franceză. Jurnalul *Le Temps* din Paris, comentînd rezultatul acestor alegerĭ se întreabă cu nelinişte unde se va opri succesul socialiştilor? Şi sfîrşeşte cu cuvintele: «Impĕratul Germanieĭ domneşte peste un popor de socialiştĭ.»

Se vede de aicĭ cît îĭ va fi de lungă domnia.

Interim.

C. F. R.

D. Duca şi noul proect de reorganizare

X

In grupa a III-a fiind salariul de la 100—150 leĭ lunar, cu stagiŭ de 2 anĭ, vedem şefĭ de tren, conductorĭ principalĭ, şefĭ de manevră, egalĭ cu servitoriĭ de biroŭ şi cu portariĭ.

Rămîĭ uimit cînd te gîndeştĭ cum un D. Duca, care se pretinde reformator *în bine*, cum, tocmaĭ el, să facă aceasta?

Apoĭ şefiĭ de tren, conductoriĭ şi şefiĭ de manevră să fie taxaţĭ ast-fel? Eĭ, carĭ se află necontenit pe drum şi aleargă toată ziua prin staţiunĭ, expuşĭ cu toţiĭ, de a fi de zecĭ orĭ striviţĭ de vagoane, (aceasta este sfîrşitul maĭ tuturor celor din categoria a III-a!) tremurînd de frig iarna, la frînele descoperite, pe un ger de 30 grade; saŭ năduşiţĭ vara pe căldurĭ tropicale, — aceştia se pot compara cu portarul care stă la uşa Domnuluĭ Director, saŭ cu servitorul care, la biroŭ, trage galoşiĭ şi îĭ ţine paltonul? Această propunere, această bate de joc este ruşinoasă pentru un om pretins cult!

Trebue ca cine-va să fi făcut serviciŭ cu aceştĭ nenorociţĭ, pentru a'şĭ face o idee de tot ce îndură şi la cîtă mizerie sînt expuşĭ.

In tabloul lunar pentru împărţirea serviciuluĭ, de şi se spune că, după 24 de ore de serviciŭ aceştĭ funcţionarĭ să aibă 12—14 ore libere, însă aceasta nu e de cît o simplă făgăduială, căcĭ îndată ce sosesc în oraşul lor, şeful de staţie respectiv, impiegatul de mişcare, impus de inspecţiune, *îl îndrumează din noŭ, cu alt tren*, sub ameninţare de suspendare, saŭ destituire!—In acest mod, s'aŭ vĕzut partide de tren, *care aŭ făcut până la 50 oare de serviciŭ neîntrerupt.*

Şi cu ast-fel de procedărĭ, ne maĭ mirăm încă de ce avem accidente?! Vor fi şi maĭ multe încă, după ce se va aplica proiectul D-luĭ Duca.

Direcţiunea dă iarna o singură blană de serviciŭ, frînaruluĭ de semnal; ce fac ceĭ-l'alţĭ? D-zeŭ ştie. Plătiţĭ cu 60 leĭ pe lună, atît cît trebue ca să nu moară de foame, îşĭ trăesc viaţa mizerabilă, de azĭ pe mîine.

Iţĭ fac milă aceştĭ sĕrmanĭ chinuiţĭ să-ĭ vezĭ la sosirea prin staţiunĭ plîngînd, şi jucînd de frig! Această plîngere de durere, această muncă mizerabilă pentru existenţă, amestecată cu lăcrămĭ, inspecţiunile, în loc de a o lua în seamă la cea maĭ mică cerere de îmbunătăţire rĕspund cu amenzĭ *pentru indisciplină*, iar de multe orĭ cu destituire.

Sînt cîţĭ-va anĭ cînd în staţia Tecuciŭ s'aŭ ciocnit nişte trenurĭ din cauză că 2 frînarĭ, uşor îmbrăcaţĭ iarna, în loc să stea la frînă, aŭ rĕmas în vagonul de manipulaţie. S'aŭ expus accidentuluĭ de cît a sta 16—20 kilometri pe frîna descoperită în timpul greŭ al iernei. Credeţĭ că D. Duca s'a gîndit la acessta? Nicĭ de loc; a lovit şi în unul, şi în celă-l'alt, şi lucrurile aŭ rĕmas tot aşa de mizerabile.

La categoria a IV noul proiect, scade salariul acestor agenţĭ de la 60 la 50 leĭ, precum şi pe al tuturor lucrătorilor din magazie, şi din staţie.

Judecînd toate acestea, nu ne-am mira dacă, într'o bună dimineaţă, ne-am pomeni cu o grevă generală a funcţionarilor căilor ferate, o grevă care să facă minunea de a nu se vedea, măcar o zi, circulînd nicĭ un tren, de persoane ca şi de marfă, de la Severin până la Dorohoiŭ.

Lucrul ar fi tare nostim şi, dacă ar ţinea numaĭ treĭ zile, punem rămăşag că s'ar strica într'o clipă farmecele D-luĭ Duca, şi atuncĭ, numaĭ atuncĭ, guvernul saŭ cel puţin Camera ar deschide ochiĭ. Atuncĭ ar scăpa ţara de pagubele de milioane, pe care le îndură de atîţia anĭ, iar bieţiĭ funcţionarĭ aĭ C. F. R., de lacheul nemţesc care-şĭ bate joc de dînşiĭ.

Martirul acestor nenorociţĭ a durat destul cincĭ anĭ!

Tampon.

INFORMATIUNI

Lectoriĭ noştri vor găsi tot-d'a-una pe pagina a treia Bursa cerealelor din Brăila *şi la pagina a patra* bursa din Bucureştĭ *precum şi* plecarea şi sosirea trenurilor din şi în Bucureştĭ.

Incunoştiinţăm persoanele ce ar bine-voi să contribue pentru formarea fonduluĭ din care să se achite amenzile la care sunt condamnaţĭ fraţiĭ noştri de peste munţi, că pot subscrie cu sumele ce vor voi la redacţia ziaruluĭ nostru în toate zilele de lucru de la orele 8 până la 12 a. m. şi de la 2 până la 7 p. m.

LISTA DE SUBSCRIPŢIE

Pentru acoperirea amenzilor la care aŭ fost şi vor maĭ fi condamnaţĭ luptătorii Românĭ de peste munţĭ.

Suma din urmă . . . . . . Leĭ 404.25
Justinian I. Truţescu (Craiova) » 5.—

Din Galaţĭ

Extragem, din ziarul gălăţean *Dacia*, următoarele rîndurĭ, asupra murdărieĭ Ionescu-Schwalb:

Cînd M. S. descoperi că în adevĕr Schwalb e graţiat, Ea a declarat cu fermitate: *Voiŭ cerceta la Bucureştĭ; Schwalb n'a fost graţiat de mine, nu poate remîne graţiat.*

Cine a făcut actul de graţiare? Cine şi cum a stors sub-semnătura Regeluĭ?

Care e preţul liberăreĭ luĭ Schwalb, corumpĕtorul străin, pe cînd nenorocitul romîn, victima corumpĕtoruluĭ, zace în puşcărie ???!

Cine în fine e îndrăzneţul, care vinde chiar şi iscălitura Regeluĭ?...

Şi oare numaĭ un fapt de asemenea natură s'a comis ??!

Cine are puterea de a ridica gunoiul, care s'a încins şi care cu miasmele sale a infectat ţara şi ameninţă a sufoca chiar şi tronul?!

Videant Consules.

Zilele acestea am vĕzut expus în vitrinele librărieĭ Graeve un desemn original, care va servi de copertă romanuluĭ *Dan* al cunoscutuluĭ poet Vlahuţă.

Desemnul reprezintă un peisagiŭ calm, luminat de argintia lumină a luneĭ. Atât concepţiunea cît şi execuţia acesteĭ *vignette* ne arată că autorul e anonim este un artist de mult gust şi de-o reală valoare.

Procesul luĭ Dimitriu, care a furat văruluĭ sĕŭ din str. Tunsuluĭ, maĭ multe miĭ de francĭ, şi care a murit în închisoarea din Genua, s'a înfăţişat erĭ, la Trib. Ilfov secţia III. Tribunalul, trebuind să judece maĭ întîĭ pe compliciĭ mortuluĭ, procesul a fost amînat pentru ziua de 17 Decembre.

In localitatea Dava, jud. Vlaşca, s'aŭ aflat doue măsele şi un corn, de mărime uriaşă, provenind de la animale antideluviane.

Erĭ s'aŭ deschis în toată ţara, consiliele judeţene, constituindu-şĭ biourourile.

Consiliul de administraţie al caseĭ de depunerĭ se întruneşte azĭ pentru a cerceta diferitele cererĭ de împrumut ale maĭ multor oraşe.

Aceste împrumuturĭ vor servi pentru facerea de pavagiĭ, canale şi a diferite clădirĭ publice.

Azĭ pleacă Mitropolitul la Sinaia, ducînd cu sine darurĭ pentru noul Hohenzollern, în valoare de vr'o 20 000 leĭ.

Ce bine ar fi prins această sumă pentru ajutorarea celor în nevoe.

D-rul Teodori, abia revenit din inspecţiunea pe care a făcut'o la Roman şi Botoşanĭ, va pleca Juoĭ la Iaşĭ, ca să cerceteze spitalele militare şi starea trupelor din acel judeţ.

Reparaţiile spitaluluĭ Brîncovenesc s'aŭ terminat.

Baracele de holericĭ de la Trocadero, vor fi conservate şi pentru anul viitor, în vederea orĭ-căreĭ eventualităţĭ.

STIRI TELEGRAFICE

SOFIA, 15 Octombre. — Azĭ s'a deschis Sobrania cu ceremonialul obişnuit. Principele a rostit discursul tronuluĭ. El a zis: «După reformele importante şi folositoare pentru naţiunea ce am vĕzut realisându-se în acest an şi care aŭ contribuit în mod puternic la consolidarea tronuluĭ şi la organisaţia Statuluĭ, constatăm cu plăcere că poporul a dat încă odată dovadă de încrederea sa în guvernul nostru alegându-vĕ ca representanţiĭ sĕĭ şi însărcinându-vĕ să ocrotiţĭ drepturile luĭ, să-ĭ apĕraţĭ interesele precum şi de a lucra împreună cu guvernul pentru binele şi prosperitatea patrieĭ şi pentru triumful politiciĭ ce am inaugurat din ziua urcăriĭ mele pe tron.

«In timpul domnieĭ mele s'aŭ îndeplinit maĭ multe acte pentru fericirea ţĕriĭ şi pentru ocrotirea autonomieĭ şi libertăţiĭ sale. Printre aceste acte importante, în primul loc este căsătoria suveranuluĭ, care, asigurînd Bulgarilor o dinastie naţională, îĭ face să privească viitorul cu încredere şi să lucreze pentru mărirea gloria şi prosperitatea patrieĭ».

Discursul enumerează apoĭ diferite proiecte, şi anume: proiectul de lege electorală, proiectul de lege asupra bunurilor, proprieţiĭ, proiectul pentru construcţia linieĭ Sofia-Roman, etc.

TULON, 15 Octombre. —D. Carnot a sosit la 8 şi 30. El a fost salutat de o mulţime considerabilă. El s'a dus direct la prefectura maritimă pentru a se odihni puţin. Preşedintele s'a dus apoĭ pe bordul vasuluĭ «Formidable» împreună cu toate personagiile oficiale. Amiralul Rieunier a prezentat pe ofiţeriĭ escadreĭ zicînd că sînt cu totul devotaţĭ instituţiunilor republicane. Franţa poate să se încreadă în flota sa.

D. Carnot a rĕspuns: «Nu am nevoie să vĕ spun cîtă încredere şi cîtă afecţiune are ţara pentru marină; această încredere, aceste afecţiunĭ sînt meritate.

Amiraiul Avellan însoţit de comandanţiĭ a 5 cuirasate ruseştĭ, a venit apoĭ să-l salute pe D. Carnot, care i-a strîns mîna în mod foarte cordial şi l'a invitat să se coboare în salon unde miniştri şi ofiţeriĭ aŭ stat la vorbă. In urmă amiralul Avellan s'a întors pe bordul luĭ «Nicolae I-iŭ».

D. Carnot a trecut în luntre revista escadreĭ ruseştĭ. In momentul cînd preşedintele a sosit dinaintea cuirasatelor ruseştĭ, acestea aŭ arborat pavilionul francez.

CHARLES DUVAL

Memoriile unuĭ desmormîntat

Căutînd printre hîrtiile mele, pe care le păstram în fundul uneĭ mese, am găsit povestea uneĭ aventurĭ îngrozitoare, care i s'a întîmplat unuia din amiciĭ meĭ. Autenticitatea acesteĭ aventurĭ o garantez.

. . . .

Ast-fel cum mĕ vedeţĭ, am fost înmormîntat, saŭ era cît pe-aci să fiŭ; cît-va timp am făcut parte dintre ceĭ morţĭ, actul meŭ de deces a fost făcut la primărie, am fost şters de pe lista celor viĭ; şi acum mănînc un biftec şi beaŭ o sticlă cu vin, ca un om care vrea să trăiască.

Istoria este ciudată şi merită a fi povestită. Dacă aveţĭ puţină răbdare, vĕ voiŭ nara cu plăcere fazele curioase ale morţeĭ şi învierei mele.

Eram bolnav de maĭ multe lunĭ. Familia mea se strînsese în jurul meŭ, observînd cu groază toate efectele boaleĭ; nicĭ odată nu primisem atîtea vizite, ca atuncĭ. Trebue să vĕ spun că aveam o avere care îmĭ producea un venit de 4000 leĭ; iar moştenitoriĭ meĭ eraŭ doĭ nepoţĭ, pe carĭ îĭ vedeam foarte rar.

Mĕ căutaŭ doĭ doctorĭ, dupe cum hotărîse familia mea, fie că se îngrijea de sănătatea mea, fie dintr'un alt motiv pe care nu îndrăsnesc să'l judec.

Aceştĭ doĭ doctorĭ se contraziceaŭ la fie-care vizită şi făceaŭ experienţe *în anima vili*: unul îmĭ lua sînge, altul îmĭ da purgaţiĭ energice; ast-fel că ajunsesem într'un hal de desperare: nu puteam să maĭ mĕ mişc, nu maĭ puteam să maĭ articulez o vorbă; iar ceĭ doĭ călăĭ nu se sfiaŭ chiar în faţă să'mĭ prevestească moartea.

In timpul nopţeĭ eram păzit de o femee, care se achita de slujba eĭ cu toate femeile păzitoare de bolnavĭ, adică dormea maĭ tot-d'a-una; din cînd în cînd îşĭ făcea cafea, a căruĭ aromă o simţeam şi mĕ făcea să îndur cele maĭ marĭ chinurĭ: iar cînd făceam câte-un zgomot, ea nicĭ nu auzea, atit era de cufundată în citirea ziaruluĭ: *Le bon journal.*

Urmînd doue săptămînĭ tratamentul care l'am expus maĭ maĭ sus, ajunsesem ca un schelet.

Imĭ voiŭ aduce tot-d'a-una aminte de moartea mea: femeia care mĕ păzea îmĭ dedese să beaŭ o cească cu doctoriĭ, după care am căzut într'o sincopă.

Toată lumea mĕ credea mort, inima nu maĭ îmĭ bătea, îmĭ apropiară o oglindă de buze, fără să se aburească. Ceĭ duoĭ medicĭ fură chiemaţĭ în grabă. Aceştĭ duoĭ prinţĭ aĭ ştiinţeĭ constată moartea mea, avizînd primăria.

Ochiĭ meĭ eraŭ închişĭ, cu toate acestea vedeam tot ce se petrece în jurul meŭ, şi auzeam tot ce se vorbea. Imĭ amintesc următorul dialog între nepotul meŭ şi femeia care mĕ îngrijise:

— In sfîrşit, l'a luat dracu?

— Da, D-le Adolfi ah! dar ce spaimă am păţit!

— Nu cum-va ştii dacă şi-a făcut testamentul?

— De sigur, se află în mîinile advocatuluĭ Crochard; ţi-a lăsat şi D-tale ceva.

— Bietul zgîrcit!... numaĭ dacă mi-ar fi lăsat o parte maĭ bună... Era aşa de avar, aşa de rĕŭ...

Şi toată ziua n'auzeam de cît cuvinte de acestea din partea nepoţilor, verilor şi verişoarelor mele.

Ah! dacă aşĭ fi putut să ţip, să daŭ afară toată această lume mizerabilă; dar nu puteam să fac nici o mişcare; — suferam cumplit!

Ceea-ce mĕ chinuia maĭ mult era cheful care îl făcea familia mea în camera de alăturĭ; seara toţĭ se îmbătaseră puţin; nepotul meŭ Adolf ridicase un toast:

— In sănătatea mortuluĭ!

Toţĭ rîseră.

Apoĭ nu ştiŭ din ce neînţelegere ceĭ douĭ nepoţĭ aĭ meĭ se luară la ceartă. Aruncaŭ cu paharele unul într'altul; iar femeia care mĕ îngrijise striga:

— Băgaţĭ de seamă, iar am primit o lovitură.

— Nu face nimic... Toate loviturile ţi se vor plăti!

— A doua zi, douĭ oamenĭ urîţĭ intrară în odaia mea: eraŭ cioclii. Aduceaŭ sicriul. Fuseĭ învăluit într'o pînză murdară şi aşezat înăuntru.

Aşĭ fi dat totul să pot ţipa, să pot striga, şi maĭ ales să cer a mi se schimba cele doue sfeşnice, în care ardeaŭ doue luminărĭ de ceară proastă, rĕspîndind un miros îngrozitor.

Dar era peste putinţă. După puţin timp, coşciugul fu acoperit cu capacul, apoĭ nu maĭ vĕzuĭ nimic.

Din acest moment, amintirile mele sînt confuze. Imĭ amintesc că fuseĭ aruncat într'o trăsură, apoĭ un Domn se adresă către asistenţĭ: «Cînd vă va face plăcere!.. Dar maĭ întîĭ, familia».

Şi nu maĭ ştiŭ nimic.

. . . .

Mĕ deşteptaiŭ în patul meŭ. Treĭ medicĭ se aflaŭ lîngă mine. Mĕ fricţionaŭ; unul dintre eĭ spuse:

— După o jumĕtate oră îĭ va reveni vocea.

Ceea-ce se şi întîmplă. Cînd începuĭ să vorbesc, întrebaĭ pe doctorĭ de tot ce se întîmplase. Şi aflaĭ că în momentul cînd voiaŭ să mĕ coboare în groapă, făcusem o mişcare. Existînd încă graţie coşciuguluĭ, care era prost făcut. Dacă nepoţiĭ meĭ mi-ar fi comandat un coşciug de ştejar, m'aşĭ fi asficsiat.

După ce mĕ însănătoşi, refăcuĭ testamentul, desmoşteniĭ pe cele doue canaliĭ de nepoţĭ; o parte din avere o lăsaĭ uneĭ prietene vechĭ care mĕ iubise tot-d'a-una şi care fuse izgonită cînd venise să mĕ vadă; iar cea-l'altă am lăsat-o cioclilor care mĕ aşezase cu multă grijă în coşciugu.

Z. Y.

CUTIA CU SCRISORI

Domnuluĭ Director al ziaruluĭ Adevĕrul.

Domnule Director,

Amicu meŭ *N. I. Flămĕnda*, avocat, încunoştiinţîndu-mĕ că o femeie, Anastasia Rădulescu, *m'a dat la gazeta Domniĭ-voastre*, cum că eŭ i-aşĭ fi vîndut procesu, socotesc această faptă a sa, ca defăimare, prin scriere tipărită; şi pentru liniştirea clienţilor meĭ şi a cetăţenilor, care nu mĕ cunosc, am onoare a spune că-ĭ deschiz judecată, la onor. Curte cu juraţĭ, din Bucureştĭ.

Vĕ mulţumesc, prin anticipare.

Avocat: **Gr. M. Jipescu**

FOIŢA ZIARULUI *ADEVERUL*

29

TAINELE NOPTEI

DE

M. E. BRADDON

XIV

Ispititorul

Din momentul în care Lolota Vizzini se întîlnise cu marchizul de Willoughby la operă, Lionel fu pus în rîndul adoratorilor celor maĭ devotaţĭ aĭ steleĭ dansuluĭ.

In fie-care zi trăsura luĭ se oprea dinaintea locuinţeĭ Loloteĭ în Arlington street.

In mijlocul ispitelor şi încercărilor cu care era asediată din toate părţile, reputaţia Loloteĭ rĕmăsese nepătată şi nicĭ o calomnie nu îndrăznise să se atingă de numele eĭ. Cît despre soţul sĕŭ, Antonio Vizzini, nimenĭ nu-l vĕzuse vr'o dată. Se ştia numaĭ că era italian şi că, despărţit de nevastă-sa, nu locuia în Anglia.

Prietinele eĭ cele maĭ intime nu ştiaŭ maĭ mult.

. . . .

. . . .

Lady Edith şi Robert Merton, întorşĭ din călătoria lor pe continent, sosiră în Londra tocmaĭ pe la sfîrşitul sezonuluĭ.

O serie de petrecerĭ inaugură saloanele lor şi lady Edith fu aleasă, în unanimitate, regina acestor adunărĭ strălucite.

Dar era ea fericită?

Nu, jertfise singurul sentiment din inima sa vinovată pentru bogăţie şi putere şi vĕzu prea curînd că această jertfă îĭ răpise liniştea sufletească.

Dar cît de mare trebuia să fie amărăciunea din inima cinstituluĭ milionar! El, care-şĭ închipuise că numaĭ dragostea îĭ adusese mîna femeeĭ pe care o adora!...

Cît de tristă îĭ fu deşteptarea din visul acesta dulce!

Cîte-va sĕptĕmînĭ fusese de ajuns, după căsătoria sa, pentru a-l face să vadă limpede că el ocupa prea puţin loc în inima Editheĭ.

Răpită de un vîrtej de plăcerĭ, abia găsea cîte o clipă pentru a-ĭ spune un cuvînt.

Dacă o mustra pentru asta, ea-'ĭ rĕspundea, cu un surîs batjocoritor, că e încă prea proaspăt aristocrat şi că nu cunoaşte obiceiurile aristocraţieĭ.

Marchizul de Willonghby devenise un mosafir zilnic în palatul din Park Lane. Robert Merton, încrezător din fire, nu găsea nimic ciudat în aceste vizite.

Dar întîlnirile zilnice cu Lionel o făceaŭ pe Edith şi maĭ nenorocită; ele-'ĭ aduceaŭ aminte că, dacă n'ar fi luat pe Robert Merton, ar fi putut ajunge marchiză de Willonghby şi blestema ambiţia care o împinsese să facă această căsătorie nenorocită.

Tocmaĭ într'o ast-fel de stare sufletească, într'o dimineaţă de vară, şezînd culcată pe o canapea moale, feciorul de casă îĭ aduse o cartă de vizită, pe care ea citi aceste cuvinte:

Colonelul Oscar Bertrand
Albany

Lady Edith ştia că colonelul austriac era un prieten al lorduluĭ Willonghby. Asta era de ajuns pentru ca ea să se intereseze de dînsul.

— Să poftească — zise ea feciorului.

Colonelul, îmbrăcat elegant şi cu o floare la butonieră intră în budoar.

— Lady Edith Merton—zise el—sper că nu veţĭ socoti de supărătoare vizita mea? Credeţi-mĕ că ea n'are alt motiv de cît interesul ce vĕ port.

— Sunteţĭ foarte bun—rĕspunse ea cu mîndrie — şi n'aşĭ putea afla căreĭ împrejurărĭ fericite datorez acest interes?

— Voiţĭ ca să v'o spun, Doamnă? — strigă el cu vioiciune; — voiţĭ ca să v'o spun?

— Da.

— Mĕ interesez de Dv. pentru că sînteţĭ scumpă prietenuluĭ meŭ, aceluia a căruĭ inimă a fost otrăvită de trădarea Dv. şi care, cu toată această trădare, nu poate înceta de a vĕ iubi.

Ea se roşi. Se temuse că lord Willonghby o fi uitat-o.

— Domnule — zise ea cu un dispreţ rece — aţĭ venit să pledaţĭ în numele amiculuĭ Dv? Uitaţĭ cu cine vorbiţĭ?

— Nu, Doamnă, nu uit. Vorbesc cu femeea unuĭ om care a intrat în viaţă ca simplu băiat de prăvălie, care a trăit anĭ ca funcţionar la cantor, vorbesc cu femeea care s'a vîndut pentru aur.

— Colonele Bertrand!

— Vorbesc cu acea care era iubită cu o dragoste aprinsă şi desinteresată şi care a resplătit această dragoste prin trădarea cea maĭ infamă. Vorbesc cu aceea, care ar fi trebuit să fie marchiză de Willonghby.

Lady Edith îşĭ ascunse faţa în mîinĭ pentru a ascunde violenţa emoţiuneĭ ce-ĭ pricinuiaŭ vorbele coloneluluĭ.

— Cruţă-mĕ — strigă ea — fie-ţĭ milă cruţă-mĕ!

— Nu, Doamnă, nu voiŭ încerca să vĕ cruţ, aşĭ voi să vĕ scap; aşĭ voi să sfărîm căsătoria asta odioasă şi să vĕ redaŭ omuluĭ care vĕ iubeşte.

— Să desfac căsătoria mea?

— Da.

— Prin ce mijloace?

— Să vi le descoper?

— Da.

— Sunt unele fiinţe aşa de slabe, aşa de fricoase, în cât ar da înapoĭ dinaintea unuĭ act desperat, chiar dacă acest act ar putea să asigure fericirea vieţeĭ lor întregĭ. Sînteţĭ Dv. dintre aceste fiinţe?

Ochiĭ negri şi arzătorĭ aĭ tainiculuĭ austriac rĕmaseră ţintiţĭ în mod solemn asupra Editheĭ şi fiinţa asta, învĕţată a porunci, se silea să scape de privirea aceea, care părea a o magnetiza; ea nu îndrăznea să ridice ochiĭ.

— Spuneţi-mĭ — urmă el — energia D-v. s'ar muia în faţa uneĭ ast-fel de încercărĭ? V'aţĭ teme să îndrăzniţĭ a face un lucru, care singur ar sfărîma lanţurile apăsătoare ce purtaţĭ?

— Nu cred — şopti ea cu glas răguşit şi sfărîmat.

— Bine, — zise colonelul Bertrand.— Aţĭ vorbit cu curaj. Vĕ voiŭ scăpa.

— Mĕ veţĭ scăpa? — strigă tînĕra femee, cercetînd cu o privire îngrijată faţa coloneluluĭ — dar cum?

Colonelul Bertrand nu rĕspunse la această întrebare. El stătu cîte-va minute ca adîncit în gîndurĭ, pe cînd lady Edith aştepta cu nelinişte rĕspunsul.

— Ştiţĭ, Doamnă — zise el în sfîrşit — cum a dispus soţul D-v. de averea sa în cazul cînd ar muri?

— El şi-a făcut testamentul la opt zile după căsătoria noastră — rĕspunse lady Edith — testament, prin care, afară de cîte-va legate micĭ, îmĭ lasă mie tot ce are.

— Şi de atuncĭ nu şi-a schimbat testamentul?

— Sînt sigură că nu.

Se făcu iar tăcere, în care vreme femeea observa cu băgare de seamă faţa coloneluluĭ. După vr'o cincĭ minute, acesta se sculă, cu pălăria în mînă, pentru a pleca; apoĭ, pe cînd punea mîna pe clanţa uşeĭ, se întoarse:

— Lady Edith Merton — zise el încetişor — pentru o căsătorie ca a D-v. este numaĭ un fel de divorţ.

— Care?

— Moartea.

(Va urma).

DIFERITE ŞTIRI

DIN CAPITALĂ

INSTITUTUL METEOR. BUCURESTI

Bucureştĭ 15 Octombre 1893.

Inălţimea barometrică la 0° . . 756.0
Temperatura aeruluĭ . . . . . 16.°5
Vêntul slab de la Sud. . . . .
Starea senin . . . .
Temperatura maximă de erĭ . . . 17°.0
« minimă de astă-zĭ . . 1°.0
Temperatura la noĭ a variat între 17°0 şi 6°0.
Erĭ şi astăzĭ timp frumos. Noaptea frig, puţină ceaţă şi brumă. Barometrul scade.

Uniforma trupeĭ şi ofiţerilor de infanterie va fi modificată. Ministrul de răsboiŭ va supune semnăture Regeluĭ decretul pentru această modificare.

Erĭ a început la spitalul militar examenul medicilor de regiment clasa II, aspiranţi la gradul de medicĭ clasa I.
Vom publica rezultatul acestuĭ examen cum şi numele candidaţilor carĭ aŭ reuşit.

Ministrul justiţieĭ va supune semnătureĭ Regeluĭ decretul pentru numirile inamovibile în magistratură.

Societatea ştiinţifică-literară «Gheorghe-Lazăr» va ţine astă-zĭ Sâmbătă 16 Octombre la orele 9 seara, a doua şedinţă publică.

La ministerul domenielor s'aŭ făcut următoarele înaintărĭ:
D. G. Silică, şef de biuroŭ clasa I în serviciul comptabilităţeĭ, a fost înaintat şef al aceste divisiunĭ.
D. M. Nicolescu, actual şef de biuroŭ clasa I, a fost înaintat şef al diviziuneĭ administrative.
D-niĭ G. Pomescu şi M. Georgescu aŭ fost înaintaţĭ şefĭ de biurourĭ clasa I.
D-nil Pandele Cristian şi At. Alexianu aŭ fcst înaintaţĭ şefĭ de biuroŭ clasa II.
D-nil D. Bolintineanu şi Al. Stefănescu aŭ fost înaintaţĭ şefĭ de biuroŭ clasa III.

DIN ŢARA

Graţie iniţiativeĭ D-luĭ George Boruzescu, la Caracal s'a înfiinţat un club al funcţionarilor pnblicĭ, al căruĭ venit este destinat a înlesni cărţĭ şi îmbrăcăminte elevilor săracĭ.
Clubul deja numără o mulţime de membri, mulţumită stăruinţelor neobosituluĭ D. G. Boruzescu.

Lucrătoriĭ carĭ lucrează în Tîrgovişte la pavagiul Oboruluĭ, aŭ descoperit în pămînt, în apropiere de mitropolie, maĭ multe chilograme de monete vechĭ de aur şi argint.
Aceste monete aŭ fost încredinţate autorităţilor respective.

Examenul căpitanilor din corpurile 3 şi 4 de armată şi divizia Dobrogea, care s'a ţinut în acest oraş s'a terminat aseară.
Din 24 candidaţĭ carĭ s'aŭ prezentat, 9 aŭ căzut la practică şi 8 la teză. Din ceĭ şapte prezentaţĭ la oral aŭ maĭ căzut treĭ.
Aŭ reuşit numaĭ 4 căpitanĭ, D-niĭ Tarnoschy, Rădulescu, Georgescu. Nicol. şi Butnaru. D. căpitan Tarnoscy a fost felicitat de comisiune pentru că a depus un strălucit examen şi a eşit cel întâiŭ la clasificaţie.
Din corpul flotileĭ s'aŭ prezentat doĭ căpitanĭ şi ambiĭ aŭ căzut.

DIN STREINATATE

Banchetul popular care a avut loc Lunĭ la *Champs de Mars* în Paris, a întrecut orĭ-ce imaginaţie. Ascultaţĭ:
Eraŭ 131 de mese cu 4000 de oaspeţĭ carĭ aŭ consumat:
62 butoiaşe de sardele; 900 chilograme de carne de vacă; 800 de fasanĭ; 1000 chilo de legume; 500 chilo de prăjiturĭ; 2000 de mere; 1000 de pere; 200 chilo de strugurĭ.
S'a băut 3680 litrurĭ de vin la butoae; 2200 sticle de vinurĭ alese; 1500 sticle de şampanie; 2000 sticle de ape minerale.
S'a maĭ băut 120 chilo de cafea şi 1700 litrurĭ de licherurĭ diverse.
Serviciul meseĭ a necesitat 50000 de farfuriĭ micĭ, 800 marĭ şi 40000 de pahare.
Chelnerii carĭ aŭ servit aŭ fost în număr de 655.
Detaliŭ hazliŭ: pe mese se aflaŭ exact 12000 de scobitorĭ.
Naşte întrebarea: cîte parale aŭ costat toate acestea?

Un reporter al jurnaluluĭ *La Petite République française*, făcînd zilele acestea o vizită celebruluĭ romancier *Emile Zola*, l'a întrebat, între altele, ce romane are de gînd să maĭ scrie.
Celebrul autor i-a răspuns că la primăvară va scoate romanul *Lourdes*, un studiŭ asupra superstiţiilor religioase.
Pe urmă va merge la Roma ca să studieze oraşul şi Vaticanul, pentru a face din aceste studiĭ subiectul unuĭ roman asupra «oraşuluĭ etern».

File rupte din Album

Fericite femeile care nu aŭ un trecut, şi părinţiĭ carĭ nu aŭ copiĭ.
I. R. (Bucureştĭ).

Viaţa o petrecĭ sperând în ziua de mâine.
D-na de Stael.

Nu poţĭ dovedi că eştĭ un om de cât prin o mare gândire, o operă măreaţă, orĭ prin o faptă frumoasă.
Diderot.

Ultim cuvênt

Gugumănescu este impiegat la ministerul domeniilor, şi aşteaptă cu nerăbdare finitul luneĭ.
— *Din fericire*—zice el zîmbind—*zilele încep a scădea, şi finitul luneĭ va fi maĭ apropiat.*

ULTIME INFORMAŢIUNI

Rugăm pe corespondentul nostru din Galaţi să ne comunice neîntîrziat ce s'a făcut cu scandaloasă afacere Mitache-Grecescu.
Nu cum-va muşamaua conservatoare a fost întinsă şi asupra acesteĭ grave afacerĭ?

Consiliul de miniştri în şedinţa sa de aseară a hotărît revocarea decretuluĭ de expulzare al luĭ Carol Schulder.
In sfîrşit conu Lascar Catargiu s'a convins de gugumănia făcută cu expulzarea acestuĭ nenorocit.

Iată sumarul **Adevěruluĭ** *literar şi ilustrat*, de mîine 17 Octombre:
Cum scriem de *Anton Bacalbaşa*.
Galeria literară *(Ionescu et Vasilescu)*.
Idila (poezie) de *Coresi*.
O casă veche de *Traian Demetrescu*.
Fragile de *Quidam*.
Poeme în proză de *Tradem*.
Din notiţele unuĭ observator ipocondriac de *Un observator*.
Poveste fantastică de *X. Z.*
Negustorul de sicrie de *A.*
Amintire (poezie) după *H. Murger*.
Moş teacă şi Mealy de *A. B.*
Ultime informaţiunĭ şi Ultime telegrame.

ILUSTRAŢIE
MOŞ TEACĂ şi MEALY
la TEATRUL LIRIC.

Citim în *Voinţa Naţională*:
S'a zis că D. Gr. Chrisenghi ar fi mijlocit graţiarea luĭ Schwalb.
Faptul este inesact. D. Chrisenghi se afla pe acea vreme în străinătate.
Interesatŭ ar fi putut lega graţiarea luĭ Schwalb de demisia D-luĭ Crisenghi din postul de advocat al Statuluĭ; aceste două fapte n'aŭ nicĭ o legătură intre ele; D. Take Ionescu *a operat singur.*

Direcţiunea teatruluĭ liric a hotărît să dea Duminică după amiazĭ o reprezentaţie cu totul gratuită. Se va juca *Le petit Duc* cu admirabila D-ra Mealy.
Biletele se distribuesc gratuit la toate redacţiunile ziarelor, la Primărie şi la Poliţie.

A doua şedinţă a Sinoduluĭ se va ţine Lunĭ 18 Octombre.

Ziarul *Gorjul* anunţă că demisiunea D-luĭ Toma Cămărăşescu din postul de prefect al judeţuluĭ este inevitabilă. Tot de odată, ziarul maĭ afirmă că succesorul D-luĭ Toma Cămărăşescu nu va fi, după cum s'a vorbit, D. I. Frumuşianu, care nu este dispus a primi această onoare în starea de astăzĭ a lucrurilor şi după mizeriile ce i s'aŭ făcut.

In noaptea de 13—14 curent, focul a consumat la Galaţĭ două prăvăliĭ cu marfă de manufactură şi lipscănie.

Escrocul George Mareş, a fost arestat erĭ la Constantinopol de poliţia turcească. Ministrul nostru de externe, a rugat pe consulul otoman de la Galaţĭ, ca să ceară menţinerea arestăreĭ.
Mîine se vor înainta cererea de estrădare şi mandatul de arestare.

Mercurĭ noaptea servitorul D-luĭ Suţescu Vasile din Craiova, în complicitate cu un cizmar şi cu un alt servitor, Ion Venciŭ s'aŭ introdus în camera servitoareĭ casieruluĭ general şi aŭ asasinat'o, zdrobindu-ĭ capul cu un satîr şi tăindu-ĭ gîtul. Apoĭ, aŭ jefuit'o de 8 napoleonĭ, tot ce aŭ putut găsi la ea şi aŭ dispărut. In această crimă se bănueşte că a luat parte şi sergentul de stradă. Asasinul, avînd cămaşa plină de sînge, s'a dus la o spălătoreasă, cerînd să i-o spele grabnic. Spălătoreasa văzînd sînge mult pe cămaşă, l'a denunţat poliţieĭ.
Asasiniĭ aŭ fost arestaţĭ.

Medicul din Ferbinţĭ D. dr. Bolintineanu, s'a plîns telegrafic mediculuĭ primar de Ilfov, pentru lipsa de medicamente şi desinfectante, atît la farmaciele comunelor cît şi dispensaruĭ plăşeĭ.
Farmacistul este veşnic absent. Medicamentele nu se expediază la timp, totul e în desordine şi cere luarea de măsurĭ severe, pentru îndreptarea răuluĭ.
In comuna Dridu are numitul dr. cîte un caz de Tifos şi Difterită şi nu are cu ce să-ĭ trateze.

Scoala secundară de fete No. 1, din Capitală, va fi transformată, la anul, în şcoală normală de institutoare.

In toată ţara se află în momentul de faţă 20 de bolnavĭ de holeră.

Erĭ aŭ murit în comuna Netoţi, încă doui inşi din ceĭ 13 bolnavĭ de febră tifoidă palustră.

Erĭ s'a găsit între şine, un călător căzut din trenul 24, lîngă cantonul 18 între Buftea şi Periş.
Omul e grav rănit.

Direcţiunea căilor ferate, proiectează facerea unuĭ împrumut de 6 milioane, pentru complectarea materialuluĭ rulant necesar.

Eforia spitalelor civile, va construi noul azil de alienaţĭ pe platoul de la Văcăreşti.

S'a hotărît la Eforie, a se relua măsurĭ speciale pentru ca pe viitor hrana bolnavilor să fie bună. Se vor face aprovizionărĭ de legume şi vinurĭ din vreme iar interniĭ vor avea hrană particulară, nu din masa bolnavilor ca până acum.

Membriĭ societăţiĭ pensionarilor sunt convocaţĭ în adunare generală extra-ordinară Duminecă 17 Octombre la 1 şi jumătate ore p. m. în localul şcoaleĭ primare din strada Clementeĭ, pentru a procede la votarea proiectuluĭ noilor statute, elaborat de comisia numită de către adunarea generală de la 12 Sept. trecut.

ULTIME TELEGRAME

ATENA, 15 Octombre.—Se asigură că regele va deschide în persoană Camera prin un discurs al tronuluĭ.
ROMA, 15 Octombre.—D. Brin a primit pe însărcinatul de afacerĭ al Anglieĭ, care i-a remis telegramele lorduluĭ Rosebery, care exprimă în numele Regineĭ şi al guvernuluĭ englez o profundă recunoştinţă pentru splendida manifestaţie ce regele, guvernul şi poporul italian aŭ făcut cu ocaziunea morţiĭ ambasadoruluĭ Vivian.
Regina a telegrafiat de asemenea direct regeluĭ Humbert.
ST.-PETERSBURG, 15 Octombre. — *Le journal de St. Petersburg* vorbind de serbările din Paris, zice că populaţiunea parisiană, mărită cu un milion şi jumătate de provincialĭ şi streinĭ, a dat spectacolul admirabil al uneĭ ordine perfecte şi fără exemplu, cu toate că entusiasmul era mare în toate clasele şi în toate partidele şi care n'a fost turburată prin nicĭ un incident care să fi putut arunca o umbră asupra acestor serbărĭ memorabile.

TEATRE CONCERTE

Simbătă 16 Octombre

Opera italiană. — Astă seară Simbătă *Rigoletto* cu baritonul Sammarco.
Teatru Naţional. — Duminecă reprezentaţiune populară cu preţurĭ scăzute. Se vor reprezenta piesele: *Craiŭ Noŭ*, poemă de Alexandrescu din Dorna. *Fontîna Blanduzieĭ* de V. Alexandri şi *Pe malul gîrleĭ*, alegorie într'un act şi în versurĭ de Ascanio.
Teatrul Liric. — Astă-seară *Mascotta* pentru debutul D-neĭ *Montbason*.
Stabilimentul Hugo.— In fie-care seară teatru de varietăţi cu cele maĭ excelente artiste din streinătate.

BURSA CEREALELOR

Brăila 13 Octombre 1893

Felul	Hect.	Libr.	Preţul		Observaţiĭ
Grâŭ	8450	75 ³/₄	7	60	Şlep
»	2250	78 ¹/₂	8	50	Magazie
»	4300	58	8		Caic
»	800	58	8		Magazie
»	3400	56 ¹/₂	7	20	Caic
»	6200	57 ³/₄	8	72 ¹/₂	Şlep
»	3700	57 ³/₄	7		Caic
» bul	2160	56	7	70	»
»	1800	57	7		Magazie
»	3600	59 ¹/₄	8	60	Caic
Porumb	4000	58 ³/₄	6	42 ¹/	Şlep
»	2100	59 ³/₄	6	60	Caic
»	6760	58	6	35	Şlep
Ověz	7150	°/₀ k	10	35	»
»	8450	°/₀ k			Caic
»	3900	°/₀ k	10	75	Slep
»	4800	°/₀ k			Caic
»	7000	°/₀ k	10	60	Şlep
»	4000	°/₀ k	10	45	»
»	2050	°/₀ k			Caic
Orz	1800	°/₀ k	6	40	Vagon
»	1000	48 ¹/₂	4	50	Magazie
»	1080	41 ¹/₂	3	65	Caic
Fasole	970	°/₀ k	9	50	Şlep
Por.noŭ	12 v	°/₀ k	7	25	vagon as et
Ověz	4500	°/₀ k	10	62 ¹/₂	Şlep
Grâŭ	2300	56 ¹/₂	7	15	Pod
»	1300	57 ¹/₂	7	10	Magazie
Grâŭ	2000	58 ¹/₂	7	70	»
»	2200	57 ¹/₄	7	22 ¹/₂	Şlep
»	400	58 ¹/₂	8		Magazie

CEREALE SOSITE

Pe apă		Pe uscat	
Grâŭ Hect.	——	Grâŭ Hect.	7050
Porumb »	——	Porumb »	2200
Orz »	1600	Orz »	——
Ověz »	——	Ověz »	1850

Casa: **Ath. M. Thanu**

MERSUL TRENURILOR

Plecări din Bucureşti

ORA		TRENURILE MERG SPRE:
5.—	dim.	Giurgiu.
5.35	«	Giurgiu, Constantinopol.
6.45	«	Ciulniţa, Slobozia, Feteştĭ, Călăraşĭ.
7.—	«	Ploeşti, Buzĕŭ, Focşanĭ, Adjud, Bacăŭ, Roman, Păşcanĭ, Iaşĭ, Slănic (Prahova).
7.30	«	Piteştĭ, Craiova, R.-Vîlcea, Corabia, T.-Jiŭ, Vêrciorova.
7.45	«	Ploieştĭ, Predeal, Viena, Paris.
8.01	«	Giurgiu.
8.10	«	Piteştĭ, Têrgovişte, C.-Lung, Roşiorĭ, T.-Măgurele.
8.50	«	Ploeştĭ, Predeal, Doftana, Braşov.
11.45	«	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Făureĭ, Brăila, Galaţĭ, R.-Sărat, Mărăşeştĭ.
2.50	seara	Piteştĭ, C.-Lung, Craiova, Têrgovişte.
3.20	«	Ploeştĭ, Predeal.
4.03	«	Piteştĭ, Craiova, Vêrciorova, Viena, Paris (Express-Orient).
4.10	«	Ciulniţa.
4.40	«	Ploeştĭ, Predeal, Braşov, Focşanĭ.
5.25	«	Giurgiu.
5.50	«	Piteştĭ, Têrgovişte, Craiova, Vêrciorova, Viena, Paris (Express-Orient).
6.10	«	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Focşanĭ.
9.00	«	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Focşanĭ, Tecuciŭ, Bêrlad, Vasluĭ, Iaşĭ, Huşĭ.
10.05	«	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Roman, Paşcanĭ, Iaşĭ, T.-Ocna, Piatra-N.
11.05	«	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Făureĭ, Brăila, Galaţĭ.
11.25	«	Piteştĭ, Craiova, Vêrciorova.

Sosiri în Bucureşti

ORA		TRENURILE VIN DE LA:
5.30	dim.	Ploieştĭ, Buzĕŭ, Brăila, Galaţĭ.
6.25	«	Vêrciorova, Craiova, Piteştĭ.
7.15	«	Iaşĭ, Păşcanĭ, Roman, Buzĕŭ, Ploeştĭ.
8.—	«	Iaşĭ, Huşĭ, Tecucĭ, Mărăşeştĭ, Vasluĭ, R.-Sărat, Buzĕŭ, Ploieştĭ.
9.10	«	Predeal, Ploieştĭ.
10.45	«	Giurgiŭ.
11.20	«	Ciulniţa.
11.40	«	Paris, Viena (Express-Orient), Vêrciorova, Craiova, Têrgovişte, Piteştĭ.
12.20	seara	Braşov, Predeal, Ploieştĭ, Focşanĭ.
12.55	«	Craiova, Piteştĭ, C.-Lung, Târgovişte.
3.56	«	Constantinopol, Giurgiu (Express-Orient).
4.55	«	Giurgiu.
5.10	«	Tecucĭ, Mărăşeştĭ, Galaţĭ, Brăila, Ploieştĭ.
7.20	«	Giurgiu.
7.35	«	Vêrciorova, T.-Jiŭ, Corabia, R.-Vêlcea, Piteştĭ.
8.15	«	T.-Măgurele, Roşiorĭ, C.-Lung, Têrgovişte, Piteştĭ.
8.30	«	Călăraşĭ, Feteştĭ, Slobozia, Făureĭ.
8.45	«	Braşov, Predeal, Doftana, Ploieştĭ, Slănic (Prahova).
9.15	«	Paris, Viena, Predeal, Ploieştĭ.
9.55	«	Iaşĭ, Păşcanĭ, Roman, Piatra-N., Adjud, Focşanĭ, Galaţĭ, Brăila, Ploeştĭ.
10.55	«	Paris, Viena, Vêrciorova, Piteştĭ (Train Eclair).
11.—	«	R.-Sărat, Buzĕŭ, Ploeştĭ.

Tipografia şi Fonderia de Litere, DOR. CUCU Bulevardul Elisabeta, No. 121.